

EN XERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I ————— N.º 33
Sóller 18 de Agosto de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No. se devuelven los originales

Cosas de Sólle

Es necessari tractá es meteix asunto de la setmana passada, a fi de lográ lo també necessari.

Es carnicé duenyo de sa taula de preferenci de devora sa font segueix faltant a lo acordat, no ha fet cas a sa justa protesta d'EN XERRIM y es necessari donarli sa segona amonestassió, fent a nes meteix temps una súplica (si es permés havé de suplicá lo qu'es realment just) a nes retjidós, a nes batle, o nes que pugan posá *coto* (no he dit *cotó*) a n'aquest abús de confiansa, a n'aquesta estafa, a n'aquest robo cara alta que se fá a nes públic.

¿Perque es qu'aquest carnicé ha de tenir dret a una taula de preferenci, sense doná cap preferenci a nes públic? ¿Perqu' es qu'aquest carnicé falta a sa condició que li imposá s'Ajuntament, de doná sa carn un real més barato qu'ets altres? ¿Perque s'Ajuntament no se cuida de fé cumplí sas sevas Lleis? . . .

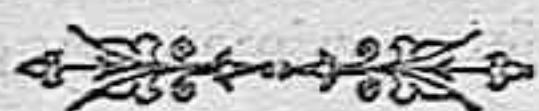
Comedi, convenienciés personals, torpesas gubernementals.

Vaja senyó batle, en nom de la mare de Deu de Lluch, de sant Cucufate, de sant Pascual Bailón (qu'es es més alegre de tots es sants) y hasta en nom de sant Juan (Cualsevol sant Juan mos agrada menos sant Juan Puig, si es que per desgraci també existeix tal nom a nel cel) li suplicam, senyó batle, que s'interesi per arreglá tal assúnto qu'atañ a nes bé general des poble.

¿Sen cuidarà?

Si tal cosa feya sentiria s'agrahiment d' aquesta humil defensora des bé públic.

LA SENYORA ROSA

¡QUINA CALO!

Aquesta caló mos farà torná mitx botxos; hey ha día que suam per cualsevol banda.

Sa caló ja te fastidiat la mitat d'es públic solleric; y hasta hey ha personas que pareix que tornan locas; ventantsé amb un ventayet abaix d'un parral. Sobretot es nou propagandista de sa moral e inimic de s'*inmoralidad*: en *Cla y Llampant*, nou colaboradó d'el *Sóller*.

Y ja que sa cuestió heu dú, parlarem un poc d'un article de s'inimic de s'*inmoralidad*, *Cla y Llampant* titulat «Mitj en broma».

Idó diumenje passat vaitx comprá el *Sóller*, y m'en vaitx aná directament a sa Redecció d'aquest setmanari; m'assec y me pòs a lletji es periódic *decano* solleric. A sa secció d'el «Agre de la terra», vaitx tropessá amb s'escrit d'en *Cla y Llampant* que casi m'atacá de nirvis, pues no creuriu lo tort qu'hem caigüé de que tratás d'inmoral lo que fan a *Ca na Vea* (*Vea* s'ha d'escriure, no *Veia*, senyó inimic de s'*inmoralidad*), essent que tant es balladós com ses balladoras no heu fan per fomentá s'*inmoralidad*, sinó per guanyarse es pá de cada día.

Venc a nes dí qu'ets artistas de *Ca na Vea* se rebotan per guanyá dobbés per viura y después d'aixó, surt s'inimic de s'*inmoralidad* diguent si alló es un acte *inmoral*.

Sin embargo, el senyó *Cla y Llampant* no critica es teatro de la «Defensora», ni es cine «Victoria»; qu'es una *inmoralidad* completa lo que se veu a ses películas que se representan: besades, aferrades pes coll entr'anemorats y atlotas, y llevó..... altres coses.

¿Será es criticá tant *Ca na Vea*, perque daren a fé es prospectes a s'imprenta des carré de sa Lluna, y no a se des carré de San Bartomeu?

Si es aixó no mos estranya gens, perque ja sebem qu'es cosa propi del *Sóller*, de que cuant vé cualque Compañia de zarzuela, y dona a fé es prospectes, entradas, y altres impresos a s'imprenta des carré de sa Lluna enlloc, d'aplaudirle, si mostre indiferent; pero si els se donen a fé a sa des carré de san Bartomeu ¡jesús y que bombo! ¡Heu fan beníssim! y venga elogis y bombo per llarc.

Y en fin per acabá aconsej a s'inimic de s'*inmoralidad* que li convé mes no mermulá el próxim, o sinó cualque día heu anirá per llana y en sortira tós.

Val mes senyó *Cla y Llampant* propagadó de moral, que se seguesque ventant a devall des seu parral.

PEP NOV

Arrepentiment

—¿Sap perque venc, senyó Rectó?....

—Si no t'esplicas...

—Pues jo me vuy descasá.

—¿Que me diús? ¡Domés fá un més qu'ets casat y ja te sap greu...

—Y claro que me sap greu; ha de creure que sa meva done no es una done...

—Com... Com....

—Es di, es una done, pero més mal entrançada qu'un botxi, més vaga qu'un cavall renego y més besti y caparruda qu'un xot.

—Algo etsejeres.

—Ni mica; es és seu vertadé retrato;

si vo- té habitás amb ella se convenceria.

—Pero...

—No hey ha perons que valgan; me vuy seperá de sa done.

—No pot essé.

—Pues será, o sinó rebrá vosté...

—¡Jo! ¿Y qu'en som jo de sa mort d'en Berga?

—De sa mort d'en Berga no'hu sé; pero vosté y tots es demés capellans que casan son culpables de qu'hey haja tants de matrimonis desgraciats.

—¡Noltros! ¿Y perque?...

—Perque si senyó, vostés cuant casan esplican lo qu'es un matrimoni amb llati perque ningú les entenga, y si vostes parlassen amb mallorquí clá y llampant ¡cuants ni heuria que tornarian arrera de baix de l'altá meteix!...

BOURAN

UN VERTADÉ POLITIC

Monólec escrit amb una cosa per l'estil de vers, a proposit p'EN XERRIM

ESCENA ÚNICA

(El sen Meu dret en mitx de s'escena)

S'acosta es temps d'eleccions y jo per se un bon atlot antes de doná es meu vot hé de prende precaucions; perque jo som un pajés qu'encara que no se lletra per batle no vuy admetre un que no serveix per res, que ja tenc vist prou y massa que son tots tant informals que nombran, es concejals, per batle es més carabassa; y si son es rejidós tant de pics m'han enganat qu'hem tenen esquelivat perque fan sas mil brutós; prometen se homos de pes y ajudá es necessitats pero cuant estan nombrats de lo promés no fan res; cuant vos demanen es vot per treure algún concejal vos juran posá un fanal o fervós tapá algún clot, o donarvos un destino perque pogueu está bé, o arreglarvos es carré que ja pareix un camino; y tant vos riban a-dí que molt fort mos comprometen de tant y tant que prometen sabent que no han de cumplí... y ara estic apuradot per seguí sa meva norma de trobá un partit conforme per consagrarli es meu vot... ¿Puc tranquil votá es mauristas? no m'acaban d'agradá... ¿Si?... ¿No?... No els a vuy votá perque son masse trampistas.

P'en Jordi Martí Rosselló

Qui no vol pols
que no vaja a s'era
Rava tort, tom 2, Cap. 3

Esquerós Directó des «Foch y Fum», homoniqueu, beneit, estafa,

¡¡¡LLADRE!!!

Tots aquests insults los he escrits com a mostra perque vejas que jo també, cuant importa, sé insultá y encara que tenc es való de dirlasté cara a cara, me content per avuy, diguenthé: beneit, estrofolari, venut, covart y ani.....ma de mals instints.

Si, Mascle Ros, dissapte passat donares provas de qui ets tú.

M'insultares, faltant a s'amistat que mos unía com a colegas y personal, pero heu féres perque te compraren, no per havé insultat un colaboradó teu; heu féres, repetesc, perque te compraren y tú a la vista d'una cantitat indeterminada perdéres es poc raciocini que tenías.

¡¡¡VENUT!!!

Me digueres desagrahit y si tengueses just un didalet de vergonya, aquesta paraula la te atribuirías a tú per havé romput es respecte a nes teu mestre, per haverli usurpat es puesto que per dret y per mérits li pertenyia cuant unireu es dos setmanaris. Per aixó te torná abandoná D. Pau Ximelis, per sicaliptic, per vanidós, per usurpadó,

¡¡¡PER DESAGRAHIT!!!

Es teus insults los despreciy per sorti d'una boca despreciable.

Sé que de se teva ploma sortiran moltas calumnias; sé que me tractarás de tot lo que puga té empagahí una persona, pero no te tenc temó, homo de mals instints, calumniadó, estupit, covart; tú m'insultares y no lograrás férme callá.

Xerra, xerra llengo verinosa, calumniem, malfamem y cas que lo-gris pintarmé s'homo mes despreciable, llavó vendré a tú y te diré:

—Ara som iguals; acepta sa meva compañía.

URBANO ROSSELLÓ SERRA
(Directó EFECTIU d'EN XERRIM)

¿Votaré es republicans?
No me satisfan un pel
fan sa cara de mostel
y pereixen uns bergants.
¿Votaré es Conservadós
o votaré es Reformistas?.....
No, perque si uns son trampistas
ets altres son més pitxós...
¿Idó per quals votaré? ..
No'm trop cap a nes meu gust...
¿Qué faré?... Ja vorem... just
men niré y no votaré.

Men niré por los pinares
y així no cometre ierros
que tots son los mismos perros
con difentes collares.

N'URBANO

Es jove, not desconsolis
si te veus sa vista lluenta.
tenguent sa gana dolenta
tan enterá de valenta
beguent es **PALOS RESOLIS**.
qu'en P. Estrany aqui regenta.

De venta a tots es cafés y casas de begudas

CARTA UBERTA

A D. Fransec Castañé (a) Conco'n Xesc
Odiós Conco: Vos dirigesc sa present
per fervós un bé, per suprimirvos una molestia y per dirvos quatre parauletas que vos y la majoria des sollerics entendreu es seu vertadé sentit.

Sé que vos preniu sa molesti de sercá per dins Sólle datos de sa meva conducta per satisfé es vostro bestart instint d'agráviá. Sé tots es vostros comadreos y sa generosidad qu'heu tenguda en so esquerós Directó des «Foch y Fum» perque m'insultás, y també sé per cosa certa qui es s'autó d'aquella noteta que m'enviareu a sa Redacció; pero també sé qui sou vos.

No vos molesteu, conco'n Xesc; si vo-leu sebre quina ha estade sa meva conducta veniu a jo, no fesseu comadreos ridiculs. y jo vos contaré tota sa meva vida, amb sa condició que vos me contareu sa vostra, sense omiti res ningúns, per llevó treuré sa balansa justiciera, y sospe-sá quin des dos ha fet es crimen més gros,

quin des dos ha robat més y quin des dos ha estat més *baina*.

Estic tranquil, conco'n Xesc, perque sas meas faltas son petites y sas vos-tras..... ¡Ay si aquell riu de Franse parlás! ¡Ay si aquella pobre dona *negada* també parlás! y ¡Ay de vos, si mos feis destrevá sa llengo!...

Seguiu, conco, seguuiu; que tots es vos-tros insults, totas sas vostras calumnias s'estrellarán contra s'escut de sa rahó des vostro nabot que vos desprecia.

URBANO ROSSELLÓ SERRA

De sa Regió

De ESPORLAS

Sa reunió des partit conservadó que tengué lloc día 5 des corrent, y de la cual darem conta per telégrafo, a nes café de Can D'agost acordá:

1.º Construí dos ponts. (A tal hora porros).

2.º Fè cumpli es preu tassat pes peix de llum. Molt bé.

3.º Tassá es preu de sa carn d'anyell a 10 realets. Molt requetebé.

Y tot lo acordat ha de comensá a retjí es día 2 de Jené de l'any que vé.

¡Mirau!!!!

De SA POBLA

Avuy ja porem alená. Es llamp no caigé perque es pararrayos que posaren a nes Cassinet ha donat es primé bon resultat.

Per enterarnos y doná conta a n'EN XERRIM de lo qu'hey ha entre es Cassinet y *Los Quince*, hem preguntat a un socio des primé, el cual mos ha contestat:

Los Quince es un trust per mangoneá a sa seva exclusiva conuenfenci tots es negocis de sa Casa Gran Com disponen de *La Gaceta* llevant sa contribució a un cassiné y ja tenen suc per beure, a un venedó de farina y ja tenen pá; a una botiga de roba y ja tenen per vertirse etc. etc.

No se permet a ningú llevat es que perteneixen a los *Los Quince*, entrá a sas oficinas municipals per mirá cap llibre, y si no que respóngue el Sr Pericás que no li valgue se sogre d'una autoritat.

Los Quince resol ets asuntos qu'exposan es concejals, sense sebre de qu'es tracta. Així un día tregueren es manescal Guapo sense que cap concejal heu sabés, y lo meteix passá amb so nombrament de D. Paco.

Ningú sap com sa manetjan es dobbés de la Vila a no sé *Los Quince*, y encara hey ha dúptas a nes Cassinet sobre aquest asunto: un diven que son es tres y altres sostenen qu' es un totsol.

Com que tot aixó feya molta pudó, es que teniem sas mans netas... mos decantarem des costat de *Los Quince* y formarem aquesta societat que tothóm coneix. Y si s'altre día mos ndignarem tant contra s'últim acuerdo de

Los Quince respecte a secretaris, va se perque mos volien fé passa a tots com a complices de tal mostruossidat venguentse de mentidas y calumnias.

A nes Cassinet tots pensam, amb aquest asunto, lo menteix qu'un amic nostro que cuant *Los Quince* li demeuá s'opinió y ¡hasta es seu apoyo! les contesa:

— *Trop que ja es hora que se Pobla tengui un secretari bonrat.*

Mos han calumniat diguent qu'es Cassinet es una societat política. Mentida, sa política cotxina de *Los Quince* es sa Causa des Cassinet.

Si sas cosas segeixen així a sas próximas eleccions heu vorem; *Los Quince* anirán totsols.

¡Pobre noble poble de sa Pobla!...

De MANACÓ

Diumenge passat sa Ciutat de Manacó, quedá buida motivat a sa festa des Port.

¡Allá heurían vist gentade! Es carrés, la Riba alta, la Riba baixa y es Mollet, estavan de gom en gom; sas fondas y es cotxés aprofitaren es día per omplirse sas butxaques; algún passetje de s'autó gros va tení varia o sino preguntavó a n'en Tomeu torné qu encara camina en crosas; hey va havé raptura d'ostilidats amb varios pinxos, fins a nes punt d'una galleta esclafada d'una altre *galleta* hey hagué atlotas qu'aprofitant s'ausenci des seus anemorats, s'incorporaren a filas que perteneixian, y, masclots que pes meteix motiu feren dos dobbés de lo meteix y hasta sen manaren sas atlotas *suplents* amb sa barca den *Cordellina* a barcatja fins a nes morro de sa Carrabassa lo cual va causa mols de crits y espants.

Sa música d'ets exploradós manacorins y sa de Sant Llorens heurían amenisat sa festa si no haguessen duita tanta de *zorra*.

S'aigo de la má era tan rotja que perexia que si havían banyat totas sas atlotas que.... que y que.

Es ball bastant animat de pajesos y sas balladoras molt admetents.

Entre tanta animassió se perdé una cartera y en Ventura tengué sa gran desventura de trobarle pero resultá mes pensida que se panxa de na Boveta; no hey havia ni un paperet de banc per mostra ¡quina desventura més grossa tengué en Ventura!...

Sas regatas anaren molt bé, pero no agradan a sa gent perque considera que les basta y sobra... sa seua regata.

Aixó es a grans rasgos sa festa des Port de Manacó.

Mols de dobbets gastats.

mols de butxecóns pansits,

mols de joves divertits

y molt neés aprofitats.

UN QU'HEY ERA

De PORTOL

Per Portol ne passen de bonas.

A una casa que tenen dues tías que festetjan dos homos esterns y una mare que te tants de bigots que pareix un carabinero, s'altre diumenje va sotchei un cas digne de figurá a s'arxiu xerrimós.

Un des dos anemorats qu'ha caigut

més en graci que s'altre, y per lo tant fa lo que vol o lo que pot, aquest diumenje trobá convenient llevarse nosas de devant y enviá s'altre anemorat y sa cunyada *per ventura*, a festetjá a ca una cunyada de ses atlotas. Així heu feren, sa mare sa fia y es genre afavorit quedaren a caseva y s'altra fia sen aná amb s'anemorat a fora casa; pero resultá que cuant aquests dos cansats de festetjá a ca sa cunyada, anaren a caseva y trobaren tancat y vejent que tocaven y no responían es jove li proposá a ella qu'anás a jeure amb ell. Tant cridaren y tant tocaren que tots es veinats se despertaren y entre tots se mogué un arximonumental escándol. Y per acabá un veinat tregué sa siguent cansó a n'aquella maregasse des mostaxos.

Sou des poble de ses puas (1)

y mos estau afrontant

perqu'anau abandonant

a una fia de sas dues.

D' Arté

Quinta Setmana

(Continuació de s'argument de sa película artanenca:

Una Comedi mal jugada)

PERIPECIS DE NA MARGALIDA

Desde es dia qu'en Debray cantá sa veritat a n'aquell caramull de carn sense á-nima sa mestresa Tonina privá que na Margalida conversás amb en Debray pero ella que comprenia qu'ell no havia fet res mal fet y no sa merexia cap despreci no se volgué privá cap vegade que tengué ocasió de conversá amb éll, y aixó era, causa que cada vegada que sa...cualsevol mare s'entemía li donás una tupada sense ravó ni compassió y sa pobre atlota que confiava amb s'ausili des jermans y s'ómpare, sofrí una gran decepció cuant vé que tots li anavan cuantre.

¡Pobre atlotal Sofrí sas mil penalitats pes mero delicta de no essé capás de fe una ridiculés com feyan tots es de caseva. La renyavan, li pegaven, li tancaren sa roba bona, li privaren hasta es café en llet que prenía cada dematí, tot li privaren a n'aquella pobre fia aquells descarnissats pares.

Y perque es lectós sa pugan fé carrec des cafrerisma de sa mastressa Tonina basta di qu'un día que devant caseva vé sa fia, sa pobre fia mártir, conversant amb en Debray sortí amb un garrot y la volía matá a garrotades. ¡Quina mare mes bona! ¡Es vé estimats lectós imparcials?...

Sa pobre atlota en vista que sa mare era una desnaturalissada, sompare un monigote que feya lo que volía sa mare, y ets jermans uns desconsiderats y ningúns

(1) Aixó de puas voldí que per Portol hey ha molts espinas de rosés, betses, etc-

tenian clemenci d'ella, s'únic consol que tenia era en Guiem y aquest vegent es despotisma des seus pares y lo desgraciada que la feyan a ella, més entusiasma prengué y no la volia abandoná a nes furó des desentrenyats pares.

En Debray no sa volia aturá de conversá amb ella per darli consol de sas injusticis de sa famili y es jermans d'ella creguerén qu'heu feya per donarlos p'ets uys a ells y sa declararen inimics cèrrims d'en Debray, y vejent que ella no sa volia aturá, la privaren de sorti de dins casa seva.

Y mentras tant se probe atlota sa consumia a poc a poc per essé privada des seus pares de seguí s'impuls des seu có, de conversá amb s'únic que li volia bé.

Així passaren varias setmanas qu'en Debray la deixava tranquila perque a casa seva no li pegassen, y consentia no volerle per veure de conseguí es benestá d'aquella pobre atlota.

La setmana qui vé es lectós podrán comprende clarament sa mala intensió des *frases* y podrán ferse carrec de sa comedi que jugaven.

Es titol de sa part que seguix es:

LO QU'ES CAPAS DE FE UNA LOCA

(Continuará)

XERRIMADES

Apesá de sa molta caló sempre en passan de frescas, motivat a que sas sancs van molt revoltosas.

Un jove des port s'anemora d'una atlota amb la cual ja sostenian relacions privadas, y cansats de parlá pes carrés y cantons acordaren qu'ell aniria a demená permis a sompare d'ella per aná a la casa per testetjá.

Així heu va fé; es jove sa presentá a ca sa *Dulcinea* y quant esposá sa demanda a nes pretengut sogre aquest agafá una guineveta fentli amenassas gens tranquilisadoras sino sortia a defora.

Y aquell pobre jove vegent tal bárbara actitud sorti d'aquella casa protestant de tal cafrerisma.

Joves estau evisats
no fesseu papé cabota,
per demaná un'atlota
hey heu d'aná ben armats

UN QU'HEU VA VEURE

Homo petit pocavergonya.

A tu t'ho dic Miquel de Pujol, ja que te demostrares tant valent per enjegarme de dins cateva sense esplicarme es motiu que tenias per tal resolució.

Sapies que no venia per cap cosa dolenta, sino al contrari, venia per educá y ensenyá de lletra a sas tevas fias ja que tú no saps ensenyarles; no'hey venia per

voret a tú, perque creu que cada vegada que veyas sa teva cara de Saturno, me feyas s'afecta d'una purga.

Calma es teus nirvis, pren un poc d'urbanidat y dona espressions a sas tevas fias.

Aixó es lo que jo desitx;
que, com ets homos formals
apregues mes bon modals
perque pugas na per mitx
com ets altres racionals,

Dimars sa sessió municipal resulta un niu d'embuis

D. Juan Puig se mostrá es meteix de sempre: Un frescales

El senyó batle inservible.

Es Curial sense bedá boca.

El senyó Olivé dormí tot es temps des sa junta, y per mes ridiculés antes d'acabá sen aná a dormí.

Mestre Garau un escolenet d'amén.

Es Xicolaté un animeta freda.

E l senyó Ozonas molt humanitari, pero molt poc atés.

Es Pallissé molt energic.

El senyó Fortesa com es Xicolaté,

El senyó Alcové abogá molt bé per lo injust.

El senyó Frontera... escoltava

I en conjunt *inservibilis totis quibus loquis digueris.*

Y conste que aixó es un llatí que ni es conco' Xesc ni noltros meteixos l'entendem.

Mos diuen que per *Can Pauet*, es lleté mahonés, encara continua armant disveri.

Dimars passat vespre, comensá a volerse demostrá bon balladó, y tan si ensengué qu'ell y balladora pegaren per demunt ets espectadós:

¡Ay *Pepe!* Per fé es ridicul te pintas totsol.

Reberem la setmana passada aquest escritet y encara que lo que diu no mos consta a noltros, li donam publicidat confiant amb so bon nom des vuit qu'el firmen.

Senyó Directó: Letjirem a nes número 24 des seu setmanari una advertenci a nes públic sobre un article de na *Magdalena* sa pentinadora, que deyan que de resultá ve de lo qu'els havian dit, li donarian publicidat.

Y noltros, inimics de s'escandol, hem esperat una setmana y altre y es desitjat article no ha sortit a sa llum pública.

¿A resultat mentida lo que les contaren?...

No sabem de que tractava tal article, pero creim que per picat que fos estava en lo possible de se veritat perqu'es fama qu'aquesta pantinadora no tan sols pentina es pel, sino qu'el pren a molts de jo-

venets y ha moltas jovenetes les pren o los fa prende altres cosas de més estima y de més való qu'es pel.

Per avuy no molestarem més sa seva pacienci y esperant que mos publicarà sas anteriós lineas noltros li prometem seguí una campanya delatadora de sas faltas d'aquesta done, que no duptám que será aplaudida per tots es lectós de bon criteri.

Mani feinas a nes seus s. s.

N. de R. Segueixen vuit firmas, totas ellas de coneguda fama meritosa.

Sa festa organizada per nostro amic Ramón Arbona, pes carré de sa Creu, tengue lloc dissapte y diumenge passat amb gran solemnidad.

Es diumenge a vespre mentras sa música deixava senti es seus acorts, infinidad de pereyas se passetjavan de cap a cap de festa, donant seneyades d'enveja a nes fradins y fradinas que tenen sa poca graci o se molta desgraci de no teni qu'acompanyá.

A ca sa Polla armaren un ballet ben animat apesá des pocs músics qu'hey tocavan.

Y es jovent sense peresa
per ballá va prende es trot
y per remato en Fortesa
ballá un animat *fox trot*

Cansada sa gent, principalment sas sogras, de pesetjarse, prengueren cada cual pes seu vent, quedant a la fi com a recuerdo de sa festa es quatre gats d'ofici.

Felicitam ets organizadós y mos felicitam a noltros meteixos des moment alegre que passarem diumenge passat a sa dita festa.

Cosas de sas beatas *Putxas*.

Avissam a n' aquestas beatas que consagrin tot es temps que vulgan a sa religió pero que no se posin amb sos altres de si ó no van a missa, com varen fé amb una dona que sense posarse amb ellas l'insultaren per demenarli es dias qu'acostuma d'aná a missa.

Y va sa primera amonestessió.

Juventut eterna...

... se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrat de plata ni sustancis nocivas a sa salut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En venen a Palma: perfumeria Inglesa, a se Cadena 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 Perfumeria de D. Lluç Canals, Brosa 10 y el SOLLER: Jermanas Estades, Plassa Constitució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas sas principals perfumerias d'España.

SOLLER-Tip, Moderna de Calatayud y C.ª